

Nyaralás Balatonszéplakon

Ez az édesanyám [Orován Vilmosné, szül. Fränkel Zelma] egy nyaralásunk alkalmával Balatonszéplakon. Ez volt a kert, ahol nyaraltunk. Édesanyám 1887. április tizenötödikén született. Varni tanult egy tanfolyamon, majd varrást oktatott gyerekeknek. Aztán óvónői tanfolyamatot is végzett. Mivel Sziléziából való volt, németül nagyon jól tudott. Jó kézügyessége volt, szeretett varrni. A család lelke volt, sohasem adta fel. Se a gazdasági válság, se a zsidótörvények idején, se 1944-ben nem keseredett el, hanem azon törte a fejét, hogy miként lehet továbblépni. Az 1930-as évek elején anyukám óvodát nyitott. Házról házra ment az ismerősökhöz, hogy nyitok egy óvodát reggel kilenctől délután egyig. Minden gyerek elhozza a tízóraitját kis uzsonnatáskában, kimegyünk a Rottenbiller-kertbe játszani, tanítom őket egy kicsit németül. Így megteremtette a mindennapit. A háború után újból kinyitottunk, és egészen 1952-ig működtettük, amikor is megvonták az óvodaengedélyt. Anyukám az óvodát szívvel-lélekkel működtette. A régi kis óvodások ma már felnőttek, legtöbbjük már nagymama, de ma is szívesen emlékeznek az édesanyámra és a vállalkozásunkra, 'Tante Orován óvodájára'. Az óvoda államosítása után iskolás gyerekeket kosztoltatni, ebédeltetni kezdtünk anyukámmal. Anyukám egész 1970-ig élt, és addig volt kosztadás.